

กิตติกรรมประกาศ

หากเปรียบชีวิตคือ “การเดินทาง” วันนี้...ผู้วิจัยคงได้เดินทางมาถึงจุดหมายปลายทางแห่งความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งของชีวิตแล้ว แม้การเดินทางครั้งนี้จะข้งยาวไกลและยากเย็นยิ่ง อีกทั้งในบางครั้งบางคราวยังต้องเผชิญกับอุปสรรคขวากหนามนานาประการที่ทำให้เกิดความท้อแท้ หวั่นไหว และหวาดกลัวว่าอาจไปไม่ถึงปลายทางแห่งความสำเร็จนั้นได้ แต่ทว่าระหว่างเส้นทางแห่งการเรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยกลับได้พบเจอบุคคลดี ๆ มากมายตลอดการเดินทางซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยมีแรงกาย-แรงใจ.. ได้ก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นใจกระทั่งพบความสำเร็จในวันนี้

“คนสำคัญ” ที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จครั้งนี้.. บุคคลแรกที่ผู้วิจัยจะขอกล่าวขอบพระคุณคือ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเปรียบเสมือน “ผู้นำทาง” (navigator) ให้ผู้วิจัยได้มีก้าวย่างแรกในเส้นทางแห่งการเรียนรู้เส้นทางนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหยิบยื่นโอกาสให้ผู้วิจัยได้ศึกษาสื่อเล็ก ๆ ดังเช่นสื่อโปสการ์ดท่องเที่ยว ตลอดช่วงเวลาทำงานนี้ อาจารย์มักจะคอยชี้แนะ ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยรู้สึก “ทั้ง” ความสามารถในการอธิบายทฤษฎีที่แสนยากให้เข้าใจได้ง่ายและทำให้ผู้วิจัยรู้สึกสนุกสนานกับการทำความเข้าใจทฤษฎีที่น่าเวียนหัวเหล่านั้น และทำให้มีความหวังว่า เส้นทางแห่งการเรียนรู้สายนี้คงจะไม่นำหวาดหวั่นอย่างที่เกรงไว้แน่ และไม่เพียงเฉพาะคำแนะนำในตำราเรียนเท่านั้น แต่คำแนะนำเกี่ยวกับเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวบนโลกกว้าง ๆ ใบนี้อาจารย์ก็ทำให้ผู้วิจัยรู้สึก “ทั้ง” ได้เช่นกัน นอกจากนี้ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจะหาหน้าหายตาไปนานเพียงใด แต่หากได้ทราบว่า มีข้อความติดตามถามไถ่ความก้าวหน้าจากอาจารย์ผ่านเพื่อน ๆ แล้วย่อมหมายความว่า ผู้วิจัยควรเปลี่ยนระดับการเดินทางจาก “การทอดน่อง” เป็น “เร่งฝีเท้า” ได้แล้วซึ่งแม้ว่าผู้วิจัยจะรู้สึกอึดอัดกับการขอยกเท้าถี่ ๆ ระหว่างการเดินทางแต่ก็ทำให้เรียนรู้ว่า หนทางข้างหน้ายังมีสิ่งให้ต้องเรียนรู้มากมาย หากมีแต่ผ่อนแรงทอดน่อง คงไม่มีโอกาสได้เดินทางไปพบความท้าทายข้างหน้า สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยรู้สึกดีใจอย่างยิ่งที่ได้เป็น “ลูกศิษย์” ของ “ครู” ที่ดีเช่นอาจารย์ค่ะ

ลำดับถัดไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ มาลี บุญศิริพันธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.พรจิต สมบัติพานิช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว ที่สละเวลาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือชี้แนะความรู้ในมุมมองที่แตกต่างด้วยความเมตตา ซึ่งช่วยเติมเต็ม “ความสมบูรณ์” ให้แก่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ บุคคลกลุ่มสำคัญในการเดินทางครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้เกียรติแก่ผู้วิจัย และสละเวลาให้ข้อมูลอันมีคุณค่า เป็นประโยชน์ และสำคัญ

ยิ่งต่อการเรียนรู้ครั้งนี้ ทั้งกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเพื่อนสนิทมิตรสหาย กลุ่มตัวอย่างคนดัง ซึ่งผู้วิจัยไม่คิดฝันเลยว่าในชีวิตนี้จะมีโอกาสได้พูดคุยใกล้ชิดเช่นนี้ และกลุ่มตัวอย่างเพื่อนใหม่ในโลกออนไลน์ บุคคลเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยรับรู้ “มิตรภาพที่ดี ๆ มีอยู่ระหว่างทางของชีวิตเสมอ”

อย่างไรก็ดี บุคคลเบื้องหลังความสำเร็จในครั้งนี้และทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมาในชีวิต ซึ่งคอยประคับประคองผู้วิจัยตั้งแต่ลมหายใจแรกจนกระทั่งวันนี้ นั่นคือ “ครอบครัว” ซึ่งประกอบไปด้วย “พ่อ” “แม่” และ “น้องสาว” ที่คอยดูแลเป็นห่วงเป็นใยตลอดระยะทางสายนี้ ความรัก ความอบอุ่น และการดูแลเอาใจใส่ของครอบครัวคือพลังอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้มีความสำเร็จในวันนี้ ผู้วิจัยขอมอบความสำเร็จในครั้งนี้ให้แก่บุคคลทั้งสามที่ผู้วิจัยรักมากที่สุดในชีวิต

นอกจากนี้ ขอกล่าวขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ “พี่น้อง” จุฑาพัทธ์ จันทรแดง พี่สาวที่แสนดีที่ให้โอกาส ให้กำลังใจ ให้ความรัก ความเอ็นดู และความเมตตาต่อคนในครอบครัว ผู้วิจัยกล่าวได้เต็มปากว่า การเดินทางครั้งนี้จะไม่มีวันมาถึงจุดหมายปลายทางได้เลย หากไม่มีพี่น้องคอยช่วยเหลืออยู่ไม่ห่าง คอยรับฟัง-ช่วยเหลือ-ชี้แนะ-แก้ไขปัญหาระหว่างทาง อีกทั้งอดทนทำงานหนักแทนน้องคนนี้โดยไม่ปริปากบ่นสักคำ แม้ในวันที่น้องหยุดงานบ่อย ๆ เพื่อเขียนและแก้วิทยานิพนธ์ หรือแม้แต่ช่วงที่น้องหนึ่งงานเพื่อเดินทางไกลไปท่องเที่ยวก็ตาม ขอขอบคุณมากจริง ๆ ค่ะ

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ MA 25 ที่ร่วมกันทำให้ชีวิตวัยเรียนสนุกสนาน และขอบคุณก๊วนเพื่อนที่น่ารัก “หญิง” “น้องพลอย” เพื่อนที่แสนดี “ตึก” “น้องอู๋ม” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ปาน” ที่เป็นกำลังใจให้กันและกันตลอดเวลา คอยโทรติดตามความก้าวหน้าของงานและชวนพูดคุยเฮฮาอย่างสม่ำเสมอ (แม้ผู้วิจัยจะไม่ค่อยว่างรับโทรศัพท์ก็ตาม) ขอขอบคุณสีหน้าและน้ำเสียงอันน่ารักทุกครั้งและผู้วิจัยพบอุปสรรคหรือปัญหา และที่สำคัญขอบคุณแววตาที่ลุกโชนด้วยความดีใจในวันที่สำเร็จการศึกษา เช่นในวันนี้...ขอบคุณทุกคนจริง ๆ

สุกัญญา บุญแล

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2552